

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**In Vaticinia Isaiae, Prophetæ Clarissimi, Paraphrasis,
Heroico carmine conscripta**

Carpenteius, Joannes

Antverpiæ, 1588

Cap. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68688](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68688)

Quam sua robustus tollit magalia pastor,
Cum lux, nocte obita, nouū iter, noua pascua monstrat,
Nempe sua hos illi casus, & funera, dira
Impietas pariet, cunctorum causa malorum.

21 Quinetiam pictis variantia signa figuris,
Iussa suos olim decurrere quaque per orbis,
Insigni specie, miro ordine, lege perenni,
Qua non ulla acies superis ornatior auris
Militat, egregium celi ver satilis agmen,
Sede sua pellet, caloque fugabit ab alto.

22 Quotquot & inferior colitur legionibus aër
Spirituum terras inter lunamque vagantum,
Perpetuos nostri (fas credere) sanguinis hostes,
Præcipites actos, & caco carcere clausos,
Sulphureoque lacu mersos, Deus ultor in unum
Constringet veluti fascem, arsurumque manipulum,
Ignibus arsurum æternis sine fine manipulum.

23 Tum quoque Sol vultum confusus & ora rubore
Sanguineo signata soror, decus armipotens
Horrebunt regale Dei, cum nubibus altis
Inuetus, celebrique senum comitatus ouantum
Agmine, ius sancta cum maiestate supremum
Dicturus, Solymis, celsaque Sione sedebit.

Cap. 25.

Propterea te sancte parens, te magne canemus
Arbiter humani generis, iustissime iudex.
Tu mihi carmen eris, vita o melioris origo
Principiumque noua. Te, te, nomenque tremendum,
Et calo & terris, digno celebrabimus hymno.
Tu Deus, à prima nascentis origine mundi
Tempus ad hoc nostrum, solus miracula magna
Patraſti, attoniti quæ suspexere parentes,
Tu quascunque sacro leges semel ore tulisti,
Et quacunque tuo decreſti pectore fata,
(Vera loquor verus) fixa, atque immota stetero
Semper, & haud ullis variarunt irrita sæclis

2 Nam simul insonuit tua vox, pulcherrima mundi
Turrigeri facies, tam longo immobilis aeo,
Tot basibus stabilita, tuis labefacta lacertis
Nil nisi inaequales tumulos, nil præter acervos,
Ruderæque ornatu de tam florente reliquit.
Tu pater, elisis iaculatus nubibus ignem
Munitas vrbes, præcinctæque mœnia fossis
Et turreſ, caſtellæque fulmine dei cisti,

Futura tanquam præterita suo more canit, quod ferè omnes Propheta v. surpant.

21 Eterit in die illa
Visitabit Dominus
super militiam celi in
excelsis, & super reges
terræ qui sunt super
terram.

22 Et congregabuntur
in congregatione v-
nius falcis in lacum.
Et claudentur ibi in
carcere, & post mul-
tos dies visitabuntur.

23 Et erubescet luna
& confundetur sol: cū
regnauerit Dominus
exercituum in mōte
Sion, & in Ierusalem,
& in conspectu senū
suorum fuerit glorifi-
catus.

Cap. 25.

1 Domine, Deus meus
es tu, exaltabo te &
cōfitebor nomini tuo.
Quoniam fecisti mi-
rabilia, cogitationes
antiquas fideles. Amē

2 Quoniam posuisti
ciuitatem in tumulū,
urbem fortem in rui-
nam: domum alic-
norum vt nō sit ciui-
tas, & in sempiternū
non ædificetur.

Hoc

Hoc ipso telo tonitruque flagrauit eodem
 Ingens illa domus, qua non populosior vlla,
 Arx alienigena gentis, scelerum impia sedes,
 Quae deleta semel, nullo instaurabitur aeo.

3 Propter hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum timebit te.

Iure tuas igitur laudes inuicta sonabit
 Militia pubes, animis quae fortibus ausa est
 Signa sequi tua, & aduersas contemnere partes,
 Felix ille virum coetus, quos robore duro
 Ter triplicique aere armasti, te semper amabit,
 Et merito colet, & prono reuerebitur ore.

4 Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: Spes à turbine, umbraculum ab aestu. Spiritus enim robustorum quasi turbo impellens parietem.

Namque illis validas misisti in pectora vires,
 Cum res angusta premerent, cum turbine saeuo
 Iactati, sortem immerito paterentur iniquam.
 Tu portus, tu spes in tempestate fuisti,
 Umbraque feruentes aduersus frigida soles:
 Non etenim per se tam saui incur sibus hostis
 Esse pares poterant, nisi tu pater alme tulisses
 Auxilium praesens: nam sicut robora, ni sint
 Altè fixa solo & firma radice ligentur,
 Turbo rapit diuulsa iugis, vertitque ruitque;
 Sic nisi munierit nostrum constantia pectus
 Viuida (sancte tuum o genitor constantia munus)
 Labimur impulsu primo, nec surgere lapsis
 Spes vis-ve vlla super; ni tu porrexeris alto
 De caelo dextram, praestoque cadentibus adsis:

5 Sicut aestus in siti, tumultum alienorum humiliabis. Et quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies.

Quod facis, & facies semper, ter maxime diuum,
 Non secus indomitos pollensque potensque tyrannos
 Vimque superborum recta rationis egentem,
 Consiliique boni expertes infringere vires,
 Quam per hiulca siti riguisq, carentia lymphis
 Arua, viatorem canis aestifer vrit anhelum,
 Aut vitem teneram rapido necat igneus astro.

6 Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium: conuiuium vindemiae: conuiuium pinguium medullatorum: conuiuium vindemiae defecatae.

At postquam manes demersa morte sub imos,
 Ius nullum Satanas vinculis oneratus habebit,
 Armipotensque Deus parta iam pace, renati
 Iamque repurgati susceperit orbis habenas,
 Tum populis sanctum hunc in montem rite vocatis,
 In signem insigni pompa comitante triumphum
 Iure suo celebrans, epulum regale parabit,
 Magnifice structis per mille triclinia mensis,
 Apponetque dapes, obsonia pingua, lectas
 Plurima permiscens caenae decus adiuualis
 Fercula, mellitasque medullatasque placentas.

Domum alienorum hoc loco intellige coetus & conciliabula impiorum: vnde septuag. vertent, ciuitatem impiorum. Ecclesiae quae militat iam regnantis in Deum suum laudes.

Adiuualis coena dicebatur cui semper aliquod per nouos missus adiciebatur, cui aptissime comparari potest gratia Dei.

Et

Et genus omne noua bellaria lautitiei,
 Vinâque fusa cadis bene defecata picatis,
 Largus opum promet sine more modòque suarum.

7 Hoc ipso quoque monte, sacra post singula pompe
 Fercula, per latum faustis pralata triumphum
 Ominibus, currum pileata sequetur eburnum
 Turba virum, laqueo ceruicem & brachia tristi
 Torta catenati, iam dudum ab origine prima
 Quos Deus vno omnes edicto soluet, & illud
 Ingens, horrendum, nullòque domabile ferro,
 Ipse sua scindet vinculum fatale securi,

Et funem abrumpet, textique ligamina lini,
 8 Aeterno damnans * absorbtam carcere mortem.
 Tum luctus, gemitusque procul, fletusque faceffent,
 Nulla oculos lacrymae, nullus confusa notabit
 Ora rubor, Deus hac Deus vna eademque litura
 Deterget: procul opprobrium, atque infamia turpis,
 Triste procul toto decedet dedecus orbe.

Hac rata erunt: Deus est calo qui fatur ab alto.

9 O qui plausus erit populi sua dona, suaque
 Tum demum agnoscentis opes! En (scilicet) ille,
 Ille Deus (dicent) noster, qui vota suorum
 Irrita, nec rapidis spes nostras tradidit austris.
 En Dominus Deus, ille Deus, quem profuit arctis.
 Fortiter in rebus diro expectasse sub hoste.
 En nostra pretium fidei, mercèsque laboris:
 Iam praesto est promissa salus, aeterna voluptas,
 Qua fruimur magni praclaro munere regis,
 Veriloquique Dei, 10 miranda potentia cuius
 Omnibus hoc ipso saeculis in monte canetur.

At verò aduersas (quae plurima turba) phalanges,
 Vt palea tenues plauastro crepitante teruntur,
 Comminuet Deus armipotens, 11 frustra, natantum
 In morem, nunc huc, nunc illuc fessa vicissim
 Brachia iactantes sternet: tum gloria vestra
 Occidet, o reges, fastisque abrasa vetustis,
 Et tituli, 12 atque arces, & latis mœnia fossis
 Vallata, in cinerem & fimum soluentur inanem.

Cap. 26. 1 His demum exactis, quaecunque vireta tenebunt
 Fortunatorum nemorum, sedesque beatas,
 Purus ubi campis pluuio sine turbine ventus
 Spirat, & aeterna ver immortalale inuenta,
 Felices anima, sati votique potentes,

O

Non

7 Et praecipitabit in
 monte isto faciem
 vinculi colligati super
 omnes populos: & te-
 lâ quâ orditus est su-
 per omnes nationes.

8 Praecipitabit mor-
 tem in sempiternum.
 Et auferet Dominus
 Deus lacrymam ab
 omni facie: & oppro-
 brium ab vniuersa
 terra: quia Dominus
 locutus est.

9 Et dicet in die illa:
 Ecce Deus noster
 iste; expectauim⁹ eū,
 & saluauit nos. Iste
 Dominus; sustinui-
 mus eū, & letabimur
 in salutari eius.

10 Quia requiescet
 manus Domini in
 monte isto. Et triu-
 rabitur Moab sub eo,
 sicut teruntur paleae
 sub plauastro.

11 Et extendet manus
 suas sub eo, sicut ex-
 tendit natans ad na-
 tandum: & humili-
 abit gloriam eius cum
 allisione manuū eius.

12 Et munimenta sub-
 limium murorū tuo-
 rum concident: &
 humiliabuntur & de-
 trahentur in terram
 vsque ad puluerem.

Cap. 26.

1 In die illa cantabi-
 tur canticum istud in
 terra Iuda; Vrbs for-
 titudinis nostrae Sion:
 Saluator ponetur in
 ea murus & antemu-
 rale.

per vinculu,
 peccatum in-
 telligimus
 quo omnes
 Adami post-
 ri obligatur.
 * Absorbere
 mortem vi-
 ctoria, legit
 Arias Mon-
 tanus: id est,
 Absorpta est
 mors in vi-
 ctoria.